Ч. 218 (14.465). Львів, вівторок 29. вересня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ. Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Постанови Центрального Комітету УНДО

принятi на засіданні дня 26. вересня 1936.

Дня 26. вересня 1936 р. відбулося засідання Центрального Комітету Українського Національно-Демократичного Обеднання, на якому виголосив політичний реферат і звідомлення з діяльности партійного Проводу й Української Парляментарної Репрезентації голова пос. Василь Мудрий. По обширній дискусії над цим рефератом Центральний Комітет приняв таку постанову:

1) вислухавши звідомлення з діяльности партійного Проводу й УПР Центральний Комітет приймає його до одобрюючого відома.

У політичних справах взагалі приняв Ц. К. крім того такі резолюції:

2) УНДО стоячи непохитно на програмі та ідеольоґічних основах, принятих на всіх дотеперішніх партійних Зїздах, вважає найкращим засобом до здійснення своїх завдань опертись на зорганізовані й незалежні сили свого народу;

3) Ц. К. УНДО стверджує, що нормалізація українсько-польських взаємин є потрібною та корисною, якщо вона приверне втрачені від 1919 р. та набуті важкими зусиллями цілого українського населення права у всіх ділянках народнього життя та дасть змогу поширити національні надбання у міру політичного, культурного і господарського розвитку українського народу. Лише так здійснювана нормалізація польсько-українських відносин може бути корисною не тільки для українського народу, але й для польської держави;

4) Центральний Комітет уважає, що максимум доброї волі Проводу партії й УПР, виявленої у справі нормалізації українсько-польських відносин, не довів досі до бажаних результатів. Предложені Українською Парляментарною Репрезентацією найпильніші постуляти полагоджено тільки в мінімальній частині, а на земельному відтинку поведено політику, яка погіршила і загострила земельні відносини на наших землях, як це вже ствердила Українська Парляментарна Репрезентація на своїх нарадах у днях 14.—15. липня 1936. р.

5) Центральний Комітет підкреслює з уваги на повище, що такі незначні висліди нормалізації доводять до того, що на національнім орґанізмі починають жирувати деструктивні й анаціональні елементи, які вводять заколот у зорґанізоване життя нації. Тому Центральний Комітет взиває ціле наше громадянство до збільшеної активности, витривалости й орґанізованости, бо тільки скріплена активність зорґанізованих сил громадянства у рядах нашої партії і підтримка політичних змагань УНДО можуть бути запорукою їхнього успіху. Зокрема Ц.К. УНДО взиває Українську Парляментарну Репрезентацію до інтенсивної боротьби за реалізацію всіх висунених нею перед роком постулятів та доручає їй застосувати у звязку з цим відповідну тактику на парляментарній арені.

У земельних справах Ц.К. приняв таку постанову:

6) Центральний Комітет УНДО стверджує, що справа земельної реформи є найбільш життєвою для українського безземельного і дрібноземельного селянства, а аґрарні відносини на українських землях у Польщі є такі жахливі, що не дозволяють у ніякому разі на яконебудь наділювання цією землею кольоністів зпоза цих територій. Тому Центральний Комітет УНДО заповідає, що в обороні найприродніших прав українського селянина до землі поведе рішучу боротьбу і закликає до неї все українське громадянство і зокрема все українське селянство.

На черзі дня Центрального Комітету були ще справи орґанізаційні і боротьби з комуністичним наступом. Але з уваги на недостачу часу відложено ці дві справи до обговорення і вирішення на чергове засідання Центрального Комітету, яке відбудеться в найближчому часі.

Толєдо здобуте - Альказар вільний.

ВІДСІЧ НАСПІЛА В ПОРУ.

ВАЛЯДОЛІД, 28. 9. ПАТ. **Головна кватира національних військ ґен. Моля подає офіціяльний комунікат про здобуття Толеда й звільнення оборонців Альказару. Всі національні радіостації перервали свої авдиції, щоби подати вістку про здобуття Толеда.**

СЕВІЛЛЯ, 28. 9. ПАТ. Промова, що її виголосив у ночі в радіо ґен. Кієпо де Ляно була дуже коротка. Ґенерал повідомив коротко про здобуття Толєда й Альказару та пригадав про жертвенність, терпіння та впертість оборонців, які викликали счудовання в цілім світі. Свою промову закінчив ґенерал окликом „Хай живе Еспанія!"

ТОЛЄДО, 28. 9. ПАТ. Представник агенції Гавас повідомляє, що перші національні відділи ввійшли до Толеда в неділю в год. 15-ій крізь ворота „Вісякра" і ворота „Камерон". **В годині 15.30 національні відділи ввійшли до центру міста і рівночасно оборонці Альказару пішли у наступ та прилучилися до акції головних військ.** Місто майже не знищене, за винятком Альказару, де північна сторона зовсім знищена. Пополудні червона артилерія обстрілювала Альказар з усіх сторін. **Червоні відступили у паніці, почасти на вантажних автах у напрямі Мадриду.**

ВІДОЗВА ЧЕРВОНИХ.

МАДРИД, 28. 9. ПАТ. Мадридський уряд проголосив відозву до населення та накликує в ній до організованої оборони столиці, тому що повстанці намагаються з усіх сил заволодіти Мардидом, який є осередком боїв. **Відозва накликує до координації та до послуху для червоної влади.**

ВІДВОРОТ ЧЕРВОНИХ ЗПІД КОРДОВИ.

БУРҐОС, 28. 9. ПАТ. Червоні почали відступати зпід Кордови, яку вже від місяця облягали. Червоні розбиті, стратили 80 убитих. Їх відкинули 40 км. на полудне від Кордови.

Яґода вже не є шефом Ґ. П. У.

МОСКВА, 28. 9. ПАТ. Рішенням центр. викон. комітету СССР переведено осьякі зміни на становищах нар. комісарів пошт і телеграфів та внутр. справ. Риков уступив зі становища нар. комісаря пошт і телеграфів. На його місце іменований дотеперішній комісар внутрішніх справ, головний начальник Ґ.П.У. Яґода (Єгуда), комісарем внутр. справ іменували Ніколєя Єжова, секретаря компартії СССР.

Перенесення Яґоди пояснюють як його частинну ліквідацію та безпосереднє підчинення ҐПУ Сталінові та партійній контролі. Досі, як відомо, ҐПУ було майже державою в державі.

—о—

Чи буде в Польщі відгук

девалюації франка?

Львів, 28. вересня 1936.

Телеграми в суботніших ґазетах принесли світові одну з найбільших сензацій: *Франція проголосила девалюацію франка.* Не зважаючи на те, що доцільність чи недоцільність такої операції була від цілих місяців, ба навіть літ, предметом пристрасних дискусій, що були вже моменти, коли „франк висів на волоску", що заграничча фінансієра, особливо анґлійська, при помочі своїх орґанів преси завзято заповідала обниження золотої вартости франка, як господарську необхідність, якої не вдасться Франції оминути, — крутий зворот французького уряду у валютовій політиці заскочив публичну опінію Франції і всього світу. Діло в тому, що цей уряд, репрезентуючи інтереси лівиці, себто інтереси умового і фізичного пролетаріяту, постійно, ще навіть на днях, відкидав усякі помисли нарушення золотого паритету, всякі помисли експерименту на французькій валюті.

Що правда — розходились вісти про переговори з анґльо-саксонськими державами, дотично стабілізації фунта і доляра, були натяки, що приняття пропозиції Парижа створить пригожий ґрунт для девалюації франка, але хід переговорів не давав надій на успішний кінець. Ані В. Британія, ані Злуч. Д. П. Америки, що стоять саме перед виборами президента, не захоплювались перспективами остаточного оформленого курсу своїх валют і тому здавалося, що стабілізована валюта Франції може вдержатись ще довго.

Та сталось інакше.

Валютовий клясицизм утримався у Франції все таки довго і пробував будувати для себе твердиню при помочі однодумців у т. зв. „золотім бльоку". Одначе думка про те, що кінець кріаи поверне економіці давню її високу стопу, що господарський автоматизм ділає і через те не треба хапатись за штучні засоби та між іншим манiпулювати валютою, показалась фікцією. Не помогла відвага Ляваля, ані обережність Саррота, ані врешті твердість постанови Блюма й Оріоля боронити шкурні інтереси французького світа праці, який основує свою екзистенцію на реальній вартости платень і зробітків, як також інтересів дрібних французьких рентієрів. *Льоґіка господарських процесів виявила свою невблаганість.* І у висліді маємо спробу Парижа пристосувати французьку господарку при помочі девалюації франка до нових умовин, що їх приняв уже майже ввесь світ, зломити внутрішні перерости та стати знову до міжнародного торговельного суперництва на низькому рівні золотих цін. Золоту вартість фр. франка обнижено на 25—35% і це потягнуло за собою *негайне рішення Швайцарії а також Голяндії покинути дотеперішні валютові позиції.* В той спосіб „золотий бльок" перестав істнувати і число валютових (що так скажемо) „старорежімників" зредуковане до половини та позбавлене проводу могутньої Франції.

В крутому звороті у валютовій політиці помогла урядові Блюма зичливість обох анґльо-саксонських держав, Анґлії і Злуч. Д. П. Америки. Обі вони в декляреції, що стала основою девалюаційного заходу Франції, зобовязались не шкодити французькій монетарній реформі, не пробувати репресіями підважувати її успішність

та не захитувати витвореної тепер рівноваги на міжнародньому валютовому ринку. Хоч це „монетарне вирівнання“ не є рівнозначне зі стабілізацією (обі англьо-саксонські держави застерегли собі право зберігати внутрішні свої інтереси), то проте має воно бути поважним кроком до такої стабілізації. Попередити її має тріпке порозуміння в царині господарської політики, оживлення міжнародньої торговлі та влекшення цієї торговлі через знесення контингентів і контролі девіз.

Хоч обставини, які товаришать девальвації франка, мають осолодити французьким масам ковтання гіркої в початках пігулки обезціненння гроша, то все таки годі не добачити глибокого міжнароднього значіння валютового експерименту Франції. Цей *експеримент врізується радикально в міжнародні відносини*, підготовляє завершення валютової революції при помочі тимчасового нового паритету і кладе основи під широку реформу торговельних міждержавних взаємин. Те, що деклярація кличе до співпраці інші народи, вказує, як болюче відчувають усі розріст господарського націоналізму і самовистарчальні зусилля народів.

„Трактат фінансового мира“ (як це назвав орган франц. соціялістів „Ле Популер“) має стати трактатом загальногосподарського мира, є може навіть підтримати на якийсь час політичне перемиря. Оптимізм творців міжнародньої господарської солідарности сягає — як бачимо — навіть так далеко...

Для нас цікаве, **яке становище заняли міродайні чинники Польщі до цього історичного акту французького уряду?** Офіціяльних даних для відповіди на це питання ще нема. Появилися, що правда, в польській пресі приватні інформації, зачерпнуті в офіціяльних колах, що технічна ситуація Банку Польського, а з тим і монетарні відносини в Польщі не будуть змінені під впливом паризьких подій . . . .

Одначе витворена нова ситуація, якої наслідків навіть у самій Франції передбачити годі, вимагає часу і застанови покликаних до цього чинників. Тому ніякі — навіть півофіціяльні заяви — не можуть остаточно зясувати фактів, які згодом можуть заістнувати.

В. Несторович.

НАСТУП КОМУНИ І ЗРІСТ АНТИСЕМІТИЗМУ.

Від 19 літ ми свідками винімкового у всесвітній історії явища, що зрушило дотеперішні основи в економічній, соціяльній і політичній структурі та у міжнародніх взаєминах — врешті у самій психіці, етиці та моралі великої частини сучасного світа. Є ним комунізм чи пак його практична форма — московський большевизм.

Не йде річ про теоретичну сторінку згаданого явища. Соціялістичні доктрини, що стали підставою комунізму, не нові. Сягають вони часів народин т. зв. капіталістичного устрою та розроблено їх ширше у першій половині 19. віку головно у Франції, Англії і Німеччині. Свій вислів під назвою комунізму, що щойно тоді загальніше став відомий, знайшли вони у „Комуністичному Маніфесті“ Маркса й Енгельса у 1848 р. Став він свого рода напрестольною книгою новішого робітничого руху, формованого опісля у ріжних політичних соціялістичних партіях, передовсім у Західній Европі. Подрібне оформлення новий соціялістичний світогляд знайшов у „Капіталі“ Карла Маркса. Зродився він на англійському ґрунті в часі величезного економічного розросту Англії, що мало вплив на формування й угрунтування його теорій. Багато з тих теорій як пр. теорія про надвартість, теорія про комуляцію багацтв в руках щораз меншої скількости людей не тільки у промисловій, але й хліборобській ділянці, теорія про періодичні економічні катаклізми і т. д. — показалися життєво зовсім безпідставні і давно вже під ударами річевої критики опинилися у складі зужитого краму.

Та всеж зробили вони своє. Деякі соціялістичні партії, зокрема соціялдемократи в Німеччині, „Капітал“ Маркса проголосили своїм евангелієм, не стосуючи у практиці його найважніших „правд“. Зі заходу соціялістичні ідеї перейшли до напівазійської Росії з її нерозвиненим економічним життям та знайшли там чимало фанатичних прихильників. Сам Маркс був німецьким жидом і в новому соціялістичному русі дуже багато кермуючих місць у всіх державах заняли жиди. Не інакше було і в Росії. Соціялістичний рух від своїх початків мав інтернаціональне знамя, що якраз відповідало психіці жидів, розсіяних без власної держави по цілому світі.

З природи універсалісти не мали жиди багато розуміння (зокрема жиди соціялісти) до національно-культурних змагань, а тимпаче до державних змагань менших народів. Можна це прослідити на історії соціялістичних партій Росії, як і не менше на історії сучасного большевизму у Совітах, що його створив Ленін при дуже визначній, а нераз і рішальній допомозі жидів-комуністів, що вважали себе найчистішими ісповідниками марксизму. В руках жидів опинилася теоретична пропаганда большевизму, але заняли вони у великій більшости найвидніші місця у державному апараті у центрі, на місцях і закордоном. Як верховну комуністичну установу створено Комінтерн (Комуністичний Інтернаціонал), у якому жиди грали і грають теж провідну ролю. Веде вона акцію у цілому світі, маючи на меті приготовити всесвітню революцію. У засобах не перебирає, і в ріжних державах та ріжних континентах бачили ми її диверсії. Між організаторами й провідниками бувало і буває більше жидів, ніж членів інших націй. Це не було ніякою тайною не вважаючи на перемінені назвища, і не диво, що загрожені держави й народи гостро зареагували.

Протикомуністичну оборону на великі розміри повела перша Італія. Уведений там Мусолінієм корпоративний устрій врятував державу від руїни й загибелі. Слідом Італії пішли й інші держави — Угорщина, Туреччина, Болгарія, Портуґалія й Австрія, не зриваючи проте так різко з дотеперішнім устроєм, як це зроблено на апенінському півострові. Усюди посилився протижидівський курс, особливо у державах зі значнішим відсотком жидів.

Окрему сторінку зайняла в останніх роках гітлерівська Німеччина з її германським расизмом. Зломано там суприматію жидів у ріжних ділянках публичного життя (здебільша дуже брутальними засобами, з якими не можна годитися) та протижидівську акцію завершено відомими нірнберґськими законами. Німеччина й сьогодні стоїть у проводі протикомуністичного й протижидівського руху у світі, а гітлеризм має куди більший моральний вплив на формування ідеольоґії молодшого покоління, передовсім у недалеких від Німеччини державах і на Балкані, ніж має його італійський фашизм, що у практиці не багато має нагоди стрічатися з жидами з огляду на мінімальне число жидів на південь від Альп.

З акцією Комінтерну поза Совітами зростав рівнобіжно й антисемітизм. Незвичайно придатне підложжя для себе знайшов він особливо у Польщі з найвищим абсолютним і процентовим числом жидівського населення в Европі. Крім західної Польщі всі міста і місточка на її території виказують незвичайне жидівське насичення, що при відрубному вигляді і часто окремій ноші жидівських низів роблять нераз враження сутожидівських осель. Фінанси, торговля, промисл, ремесло й вільні звання частогусто у більшій частині є там у жидівських руках. Слідний теж і великий вплив жидів на публичне й культурне життя. Одним словом — економічна і соціяльна структура далеко нездорова, що своїм корінем сягає ще історичної Польщі. Пригожий грунт для протижидівських настроїв.

Ті настрої й використано не лиш з господарських мотивів. Були й інші — національні, релігійні, політичні, чи навіть расові, особливо в останніх часах під впливом сусідньої Німеччини. Багато і дуже багато до небувалого зросту протижидівських настроїв серед польського громадянства, виладовуваного нерідко у кривавих протижидівських погромах у містах та містечках корінної Польщі, причинився і факт, що жиди стоять у проводі комуністичного руху й займають кермуючі становища Комуністичної Партії Польщі (КПП). З приказу Комінтерну ця партія розвела тепер оживлену агітацію, що у свою чергу причинилася до скріплення й розросту антисемітизму серед поляків.

З усіх більших народів світа саме у нас, українців, комунізм, уготожнюваний у нас з московським большевизмом, має своє специфічне значіння. Історія упадку української держави над Дніпром й поневолення її большевицькою Москвою найбільш жорстокими засобами, які знає всесвітня історія та дальші знущання по нинішній день, загально відомі. Цю сумну ролю у великій мірі виконали та виконують ще й досі теж і жиди, що у наступі на нас [illegible] нераз перші становища. Не заслужили [illegible] бі у нашого народу на щирі спогади. Тут і обильне джерело на кожний випадок [illegible] прожидівських симпатій за Збручем.

Наша Галичина не знала антисемітизму. Протижидівські погроми були тут незнані. Жид у нашому селі не лиш почувався безпечним, але економічно цілковито його опановував, [illegible] ючи йому в заміну ніяких культурних [illegible]. Політично йшов тут з тими, що мали владу. По розпаді Австрії зайнялo східногалицьке жидівство здебільша вижидаюче становище, хоч були й випадки державної співпраці з українською владою. За польських часів настали значні [illegible] ни й у нас і в жидів. Прийшло передовсім [illegible]пенне визволення з-під дотеперішньої жидівської суприматії села на економічному відтинку, що його започаткувала й переводить наша кооперація. Зросла небувало національна свідомість нашого села як і взагалі активність нашого громадянства. Робив своє й відгомін подій на Наддніпрянщині. Не без уваги осталась [illegible] кож акція жидів у рядах комуністичної партії (КПЗУ), що була й є у нас авангардою московського большевизму. Зродився у нас і росте антисемітизм.

Жидівським питанням цікавився я здавна [illegible] і цікавився кожночасними настроями нашого громадянства. Слідкуючи за причинами протижидівських виступів в останніх часах з ріжних закутин Східної Галичини, старався я зясувати собі причини цього явища, досі у нас мало, або й цілком невідомого.

Причини повстання й зросту протижидівських настроїв у наших масах є кілька. У першу чергу політичні причини. Наші маси в Галичині відчувають дуже болюче страшну трагедію Наддніпрянщини у большевицькій неволі та у великій мірі винують у цьому тамошніх жидів. Майже з кожного села хтось там побував і бачив тамошні відносини та ролю жидів у [illegible]воному таборі. Нераз з власної обсервації, [illegible]ше ще з часопис. вісток про судові комуністичні процеси, наші маси побачили, хто і тут [illegible]мує комуністичними ячейками і комуністичною організацією взагалі. Побачили, що провідні місця займають усюди жиди і вони теж дають найбільший відсоток членів КПЗУ. Посилення у нас „роботи“ цієї партії посилило очевидно і протижидівські настрої.

Другою причиною є впливи ззовні. Кордони сьогодні замкнені хіба для товарообміну, і не для ідей. Ідуть вони з Італії, а ще більше з Німеччини. Популяризують справу події у Франції і у величезній мірі громадянська війна в Еспанії, якою наші маси дуже цікавляться. Знають вони, хто режисерує людові фронти і хто йде з допомогою червоному мадридському урядові. Симпатії мас не по стороні червоних людових фронтів, в яких маси лучать жидів. Зростають націоналістичні настрої, а робить тут своє й неперебірчива демагогія деяких українських груп, а то й звичайна політична спекуляція, що використовує ці масові настрої.

Вкінці не без значіння — очевидно — і економічні причини, бажання і у господарській ділянці висвободитися з-під жидівської переваги. Вони відомі й про них писалося не раз. І жиди це відчувають найбільше, що й [illegible] сторінок їхньої преси.

Ми далекі від того, щоб кожного жида вважати комуністом чи хоч би симпатиком комуни. Це при нагоді підчеркувано й на сторінках „Діла“. Знаємо, що комунізм поборює [illegible]стичні, себто національно-жидівські ідеали. Однак факт, що загал жидівства, навіть з національного сіоністичного табору, ставиться дуже пасивно до комуністичного наступу на нас. Це жидівська преса неначе зовсім цією справою не цікавиться та ніколи не пятнувала своїх земляків, що анґажувались у політичну розвалову роботу на чужонаціональному полі, скріплює ще віру у менше критичних низах про [illegible]ність комуни з жидівством. А [illegible]

...вині вистерігатися самі жиди некомуністи, чи ...их їх преса у власному жидівському інтересі.

Активізується у нас організована боротьба проти комуністичного наступу. Її мусимо перевести й безпощадно винищити усюди все те, що на наших землях безпосередньо чи посередньо служить інтересам червоної Москви. До такої боротьби взивав наше громадянство голова греко-кат. Церкви Митрополит Андрій Шептицький у свому недавньому пастирському листі. Йдучи за тим покликом — мусимо бути дуже обережні, щоб не робити промахів, які можуть дуже болюче відбитись у ближчих і дальших наслідках. Ми не можемо відмовитись від гасла „свій до свого" та боротьби проти господарської суприматії жидів. Але не можемо потурати таким антисемітським проявам, як сумної слави самосуди на Маківці, покривані фірмою „народньої мести" і не можемо йти на вудку примітивних антисемітських гасел. Треба тямити, що при нинішньому нашому незавидному положенні, при обовязку боротьби за стан посідання і його розбудову, новий фронт боротьби з жидами може внести новий хаос і бути причиною для нових потрясень.

Д-р Степан Баран.

Робітники чи білі мурини?

Недоля українських лісових робітників в Скільщині. — Масовий страйк, як засіб боротьби проти визиску.

Фірма баронів Греллів, яка є власником около 3/4 цілої земельної посілости Скільщини, має усі гори (між ними славну Маківку). Гори є вкриті смерековими лісами, у лісах виводяться вовки-хижаки, які роздирають від часу до часу корови, коні чи вівці, та дики, які нищать овес та кромплі, майже одинокий продукт бідного бойка. Від кількадесяти літ Фірма експльоатує ліси, обголює гори від кучерявих лісів, а на наслідки повені не треба довго чекати. При лісових роботах затруднювала все фірма велику скількість лісових робітників зі Скільщини, якими опікувалася та які за свою тяжку, небезпечну і 16-годинну на добу працю діставали належну заплату. Так ділось, доки Фірма для вигоди та для підержання своїх одноплемінників не віддала лісових робіт (замісць лісовим робітникам впрост, як це ділось попередньо), жидам підприємцям, яких девізою стало, хочби по трупах фірманів і робітників, лише щоб якнайбільше заробити.

Від того часу почалась експльоатація лісових робітників. Брак серед них належної організації та свідомости спільного інтересу, їх нужда і примусова ситуація, здали їх на ласку підприємців. На підставі „на губу" зроблених умов, і то гуртових а не збірних, підприємці платили по 5—6 зол. за 16-годинний день праці парою коней, і то в додатку не виплачували готівкою, (що є проти закону), лише невідповідними та дорожчими товарами (зіпсута солонина — 2 зол. за кг., стухла мука і т. д.), або картками до другого жида; не робили рахунку і не виплачували належности по році від скінчення праці (знаний, головно, славний на нашім терені Мошко Лішіц, б. війт в Тухлі, якого потомки Захара Беркута вибрали своїм начальником). Для фірманів по лісах не було навіть колиб на мешкання, ані стаен для коней і вони були змушені літом спати разом з кіньми у лісі під смереками. **Робітники чи мурини у XX. столітті?** Або зимою: робітники перебували у таких колибах, що вода ніччю замерзала у посудах; люди спали все вбрані, на середині горів вогонь, а смерековий дим, їдкий як ґаз, виїдав очі. **Працю починали в 3-ій год. рано, кінчили в 10. год. вечором.**

З робітників стягали оплати на обезпечення і Касу Хорих, однак в разі хороби чи випадку робітник нічого не одержував, бо звичайно зовсім не був обезпечений. А якщо робітника забило в лісі, то ніхто цим не переймався. І нераз питали себе ті нещасні люди, деж суспільна опіка?! Де Інспекторат Праці? І коли скінчиться їх недоля, довітня панщина і рабство? Однак літа плили, а доля не кращала, бо володарі цього світа рахуються лише зі зорганізованою силою, якої лісові робітники не представляли, бо кожний робив на власну руку.

Однак наспіли багатомовні події у Скільщині. Масове протикомуністичне віче, вибиття шиб у Захисті, відплата комуністам і протижидівські ексцеси, події у краю та на Маківці, масова акція проти жидівської експльоатації у Скільщині — все це не минулось без впливу і на лісових робітників.

Започаткували села Побук і Труханів, одні з найсвідоміших. З них найбільше рекрутуються лісові робітники і за ними пішла майже ціла Скільщина та відразу поставила рішучі домагання: у першу чергу усунути посередників-підприємців і передати лісові роботи безпосередньо робітникам, хоча підприємці переняли роботу від Фірми перед роком, а робітники поробили контракти-умови з тими підприємцями ще на весні ц. р. Через те робітникам заявили, що зробити це тепер неможливо, однак робітники вперто станули на своїм.

Ситуація приймає поважний характер; тартак не має дерева і не може працювати, грозить безробіття 500 робітникам. Фірма грозить, що спровадить чужих робітників і заскаржить лісових робітників за невиконання умов. Очевидно, що на випадок спровадження чужих робітників можна лякатися актів розпуки лісових робітників, що борються за екзистенцію.

Щоби цьому запобігти зійшлися представники робітників Побука і Труханова до Всеч. о. Мосори на спільну нараду з місцевими українськими діячами, які зясували повагу хвилі та зажадали від робітників представити собі конкретні постуляти. Наші люди домагаються за всяку ціну усунути жидів підприємців-посередників, які для жадоби зиску перемінили їх з робітників у білих муринів, рівночасно жадають виконати умови і зобовязання, 30 прц. підвишки та платні виключно готівкою а не зіпсутими товарами чи картками.

Делеґація зложена з о. Мосори, м-ра Ценка і 2-ох представників робітників пішла до Фірми на Демню, де прийняв її 11-го ц. м. інж. Місьолек, як референт лісових справ. Однак з делеґацією він не хотів навіть пертрактувати, ані слухати постулятів робітників, бо це — мовляв — вмішування третіх чинників у справи Фірми, делеґати не є робітниками ані репрезентантами організації лісових робітників (якої до нині нема), робітники не мають збірні, лише індивідуальні умови і на випадок їх невиконання Фірма витягне всі консеквенції, Фірма не хоче ніякого

М. ЮРСЬКА. 4

Серед сонця й дощу — горами.

Ватаг Василь весь час у русі й нікому не дозволяє довго задумуватися. Зазнайомлює вас з усіми ходами свого промислу і вмовляє конче покушати їх ласощів: кулеші зі сметаною, жентиці, будза. Віддячуємося білим хлібом і цукром, бо на це гуцули ласі, як малі діти.

Коли вертаються вівці з паші, Василь їде до дою і запрошує нас на це подивитися. Найневинніші з усіх тварин покірно стають у свою чергу та терпеливо віддають кілька краплин екстракту з полонинських трав. Видоєні притулюються всі боками й поважні у свідомости добре сповненого обовязку, думають про нічний відпочинок.

Берани знов це зовсім пусті сотворіння. Горді за свою мужеську перевагу з виразом тупої зарозумілости в широко-розставлених очах задивляються перед себе, або на суперниках пробують твердости своїх рогів, що як розкручені пружини сторчать їм по боках голови.

Скоро западає холодна, хмарна ніч. Задубілі від зимна вертаємося до стаї і розгріваємося кипятком чаю. Василь власноручно приносить сіно і розстелює нам коло ватри. Впевняє, що ліпшого нічлігу не будемо мати й дома. Сам кладеться на приці під стіною, а коло вогню з напів-примкненими очима прилягає хорий Іван. Час до часу тихо постогнує аж серце щемить, що не можна нічого зарадити, щоб втихомирити біль і хоч на хвилину виманити ... побілілих прегарних уст.

Безнастанно гуторить ватра та гойдаються по стінах неспокійні тіні. Рівномірно підносяться й опадають Іванові груди — вже спить. Для нас, на жаль, не сповнилися його побажання доброї ночі: про сон не може бути й мови. З бездонних пропастей злетілися хижі полонинські вітри і як голодні пси зчепилися з собою. Гаркітня, рев, божевільні свисти — жахливий концерт, справжнє чортівське весілля. Тріщать стіни, подаються під напором. Нараз із лоскотом падуть двері, витручені із завіс, схлипує вогнище і корчиться під заслону диму. Ще момент і оскажені сили повесуть нас, як іграшку в чорні безвісти.

Василь уже на ногах, докидує полін. Ватра не сміє погаснути! Червоний жар прискає дощем іскор і аж до даху викидає золоті стяжки полумені.

— Що буде, як запалите стаю?

— Будемо гасити — ляконічно пояснює і знов береться продовжувати перерваний сон.

Вкінці втома починає перемагати наше безсоння. Розшалілі вигуки вітру, доходять придушені, якби на діреві стіни накинув хтось грубі котари, а ватра заходить сльозавою плямою. Щораз ближче стулюються оливяні повіки, голова опадає на груди і тілом починає заколисувати солодка дрімота.

— Сокири! Де сокира? — різкий свистливий шепіт, як електрична струя знечевя, стрясає всіми нервами.

У стаї заметушилося. Блискає лезо сокири і в поспіху вибігають усі навшпиньках. Свідомість починає поволі заводити лад у хаосі. Потрібна сокира — значить десь недалеко небезпека. Який ворог міг би тут загрожувати? Медвідь! Очевидно — вішо іншого тільки медвідь! Якби так затоті... лось йому заблукати до нас — жах! а все можливе. Зі зрезиґнованою байдужістю приготовляємося на найгірше. Напружуємо слух. Крім вітру нічого не чути. Мовчки куняємо на теплому попелі. Вже почала пригасати ватра, як вбігли наші ґазди, оживлені, перемерзлі.

— Утік бісів син.

— Хто?

— Злодій. Хотів овець красти.

— Медвідь?

— Та куди — чоловік.

У усіми подробицями описують цілу нічну пригоду. Ніхто не міг уже спати, хоч утомлені очі самі злипалися. Сіро-блідий світанок звів усіх на ноги. Утихли вітри, лишивши по собі жахливу студінь, але й не дурно віяли через цілу ніч: на сталевому небі ні одної хмаринки. Буде сонце.

Поспішно снідаємо і прощаємося з новими знайомими, як із сердечними друзями. Урочисто прирікаємо загостити до них і на другий рік, як тільки випаде нам туди дорога.

У скритки душі ховаємо ще один спомин і готовимося на нові враження. Сьогодні на закінчення мандрівки маємо перейти найкращу трасу з усіх гуцульських горах: верхами з Попа Івана до Говерлі.

Увесь час докладно обсервуємо небо й гори та ставимо діяґнозу про погоду. Цеж важне, який будемо мати вид. Чим вище підходимо, тим більше починаємо дивуватися, чому на дальші пасма гір сідає сива мрячка, але це певно тільки так зранку.

Радісним зворушенням стискається серце, коли поміж гірськими масивами виринає знайома нам могутня сильветка Попа-Івана. Звисока дивиться на всі гори, як вожд Чорногори...

посередництва і т. д. і т. д. Значить, Фірма не хоче полагодити домагань лісових робітників, лише хоче їх віддати надалі на потаху підприємців. Між робітниками кипить, а голод і розпука може довести навіть до заворушень.

Питаємо, що на це п. староста у Стрию? Що на це повітовий інспектор праці? Невже лишать людей на ласку підприємців, лише тому, що несвідомі і темні бойки попідписували умови, яких не всилі дотримати, якщо хотять жити? В кожнім випадку страйку робітників тартаку на Демні оба приїзджають, пертрактують, успокоюють, а нині ніхто цим не цікавиться. Що на це У. П. Репрезентація?!

Годівельні наради у „Сільському Господарі“.

Справи годівлі тварин — одні з найважніших у нашому селянському господарстві. Плекання молочної худоби, мясних та тучних безрог, доходовий хов несучок-курей — отсе ділянки, що покривають у великій мірі буджет нашого дрібноземельного селянського господарства. Томуто ці справи ставить „Сільський Господар“ на передове місце у своїй праці.

Цим справам були присвячені годівельні наради, що відбулися у „Сільському Господарі“ у Львові дня 26. вересня ц. р. при участи годівельників з краю та делегатів РСУК, Центросоюзу і Маслосоюзу. Наради відкрив голова „Сіль. Господаря“ *Мирон Луцький*, який зясував хід дотеперішніх праць над піднесенням годівлі усіх ділянок у нашій господарській організації та ствердив, що вже час обєднати цю працю в окрему організацію при „Сільському Господарі“, що має перевести саме ця нарада. Після цього обрано провідника наради інж. *Ол. Зибенка*, секретарем інж. *Ліду Колтунюк*. З черги виголосив обширний реферат про працю „Сільського Господаря“ у ділянці плекання рогатої худоби, овець, кіз, безрог, дробу і кріликів інж. *Роман Голод*. По рефераті, який ілюстровано картами і діяграмами, виязалась обширна дискусія, у якій забирало слово 11 годівельників-фахівців. Опісля рішено відновити і змінити працю „Головної Секції годівлі і плекання тварин“ при Головнім Т-ві „Сільський Господар“, яка відтепер буде одиноким нашим осередком для справ годівлі усіх напрямків. Дальше обрано управу цієї Секції в такому складі: Мирон Луцький — голова, інж. Зибенко Ол., інж. Хроновят Михайло, д-р Холевчук Михайло, дир. Радловський Орест, інж. Дмитренко Василь.

Для справнішої праці поділено практичну працю Секції на комісії та вибрано їх провід: 1) комісія годівлі і плекання рогатої худоби: д-р А. Холевчук голова, інж. В. Дмитренко, інж. Зибенко; 2) комісія годівлі і пл. безріг: інж. Гр. Залівняк — голова, дир. О. Радловський, інж. Я. Зайшлий; 3) комісія годівлі і пл. овець та кіз: інж. М. Хроновят — голова, інж. Н. Дубрівний, інж. О. Зибенко; 4) комісія год. і пл. дробу і кріликів: інж. Оксана Дучимінська — голова, дир. І. Мартюк, дир. Леонід Бачинський (Перемишль).

І Секція і поодинокі комісії намітили пляни праці, що його будуть переводити в життя. Одним з дальших етапів годівельної праці „Сіл. Господаря“ буде краєвий годівельний зїзд, що відбудеться в жовтні ц. р.

—o—

Смерть Бориса Лазаревського.

24. вересня вмер у Парижі на серцевий удар письменник Борис Лазаревський.

Борис Лазаревський, син відомого українського вченого, Олександра Лазаревського, вродився в Полтаві 1871. р. Освіту здобув у колегії Галагана і в київському та новоросійському університеті.

В літературі дебютував під кінець 90-их років оповіданнями в українській мові. Подавляючу більшість творів написав по московськи (до 1918. р. вийшло 18 томів його романів і оповідань).

По українськи видало видавництво „Дзвін“ його оповідання „Святий город“ (1912. р.). Багато його творів в українській мові спочиває в манускриптах.

В паризькому „Тризубі“ помістив Покійник низку споминів. Незвичайно цікаво й живо написаний спомин про свого батька й Горленка помістив у календарі „Дніпро“. На еміграції видав 5 томів своїх творів по московськи.

Покійник ціле своє життя писав щоденник (60 томів, з яких частина зберігається в ленінградській Академії Наук).

В. Я. П.

ським тілом подався в одну сторону, немов під вагою невидного тягару. Аж гнітить своїм масивом, гордий, понурий, недоступний. Боки обтулив латами косодеревини й скелями закидав вершок. Щойно коло полудня осягаємо його шпиль.

Як огидливо спрофановано тут первісну красу! Аж роїться від людської комашні. Затоптали, ровами порили землю, на порох посікли скали. Будують „фестунги“, як кажуть гуцули. Хоч як радо втеклиб ми від цієї гемарні, але постановляємо зачекати, бо Чорногора, що цілий рік увижалась нам у снах, сьогодні, мов скупярка, всю свою красу закрила млою. Поховалися майже всі пасма й верхи. Ледви мріє стрункий Стіг і двоголовий Чевчин, зпоза густого серпанку кокетерійно зиркає граціозна Говерля, а найближчі Поторілець і Смотрич кидають жмутками вати. Діється щось несамовитого. На вітрі, як живі, починають танцювати всі мряки. Летять напроти себе, зударяються, губляться по дорозі довгі клапоті. Смотрич зник і бухає клубами диму, якби в його нутрощах розгорілася пожежа. Дим розтягається і боком окружує Попа-Івана. Зовсім заслонив дорогу, куди маємо йти. Але не будемо вже завертати.

Без довгої надуми спускаємося вниз і входимо в білу мряку! Ввесь світ зникає з очей, але заблукати не можна, бо під ногами виразно рисується стежка. Ще не дійшли ми й кільометра, як потягнуло холодом і посипало грубими крупами. Заліплює очі, ріже в лице, за коміром повно кусничків леду. Аж віддих запирає. Якби так потревало довше, то збило би нас зовсім з ніг. На щастя небавком меншає. Зір шукає блідих привидів гір, що мріють по обох сторонах стежки. Може щось побачимо.

Докінчення буде.)

Закарпаття.

УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО У СВАЛЯВІ.

Посвячення Народнього Дому в Сваляві відбулося 13. вересня ц. р. дуже урочисто. Відбулися: Служба Божа, похід, святочні збори, народня забава і театральна вистава. Службу Божу відправив о. дир. Августин Волошин у супроводі о. д-ра Людвика Міня й о. Похіля. Посвячення Нар. Дому теж довершив о. дир. А. Волошин, що в своїй промові підкреслив вагу розвитку рідної культури та закликав до любови рідного слова, рідної пісні і рідного народу. По мальовничім поході через місто на свалявській футболевій площі відбулися святочні збори при участи численних представників ріжних культурних і громадських організацій з широкої околиці Підкарпаття. В численних промовах підкреслено відвагу, самопевність та охоту до праці й боротьби і непохитну віру у скору перемогу народовецької ідеї.

ПРИВАТНА УКРАЇНСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА В БИЧКОВІ.

На Підкарпатті утворилося товариство, що має на меті відкрити приватну українську гімназію у селі Вел. Бичкові. На чолі гімназії буде відомий український педагог дир. Алиськевич.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПРЕСОВИЙ ОРГАН.

Дня 15. вересня ц. р. появилася на Закарпатті нова українська газетка п. н. „Народня Сила“, що є органом української селянської партії. Новий часопис виступає націоналістичний напрям. Як відповідальний редактор та видавець виступає Михайло Тулек.

ЗМІНА В ГРЕКО-КАТОЛ. ПАРОХІЇ У ПРАЗІ.

Пароха греко-кат. парохії у Празі о. Вас. Гопка перенесли до Пряшева на посаду спірітуала у греко-кат. духовній семинарії. До Праги призначений священник о. Іван Чісарик, родом із Пряшівщини.

Свята в краю.

ДРОГОБИЧЧИНА ІВАНОВІ ФРАНКОВІ.

В дні 20. вересня ц. р. Дрогобиччина святкувала 20-і роковини смерти Івана Франка. Вже від 9-ої години ранком стали залягати площу біля „Народнього Дому“ і сумежні вулиці прибуваючі з далеких і ближчих сіл зорганізовані лави селян з таблицями своїх місцевих установ. Однак не всі сільські організації вспіли прийти на час до міста. На всіх шляхах поліція придержувала відділи, що йшли походом та переводила особисті ревізії за зброєю і деяких осіб під ескортою відвозила до міської команди. Це незвичайне поліційне поготівля мало бути викликане чутками, що комуністи шукатимуть на святі реванжу за свою невдачу в Нагуєвичах. Наслідком тих перепон деякі сільські відділи прибули на свято зі значним опізненням, деякі розбились. М. і. здержано в дорозі на границі стрийського повіту відділ, що йшов зі Сільщини.

В тих обставинах початок свята припізнився на 3/4 години. Та не звaжаючи на ті перепони і тривожні чутки, свято Дрогобиччини в честь Івана Франка випало величаво. Перед год. 1. рушив зпід Народнього Дому ринком і дальшими вулицями міста святочний похід, у якому взяло участь вісім тисяч людей, у переважній частині молодь обох полів. Кожний відділ з поодиноких місцевостей ішов з прапорами й таблицями своїх установ, таксамо українська шкільна молодь зі своїми учителями.

На памятку тих роковин вмуровано в стіні будинку української гімназії мраморну таблицю з відповідною посвятою. Відслонення таблиці довершив іменем святочного комітету др Стефан Витвицький і після того перед таблицею і зібраними членами комітету передефілював весь похід, проходячи на площу біля гімназії. Відділи молоді в народніх строях та відділ з Синевідська Вижного були рясно оплескувані. Під час походу і дефіляди грала дута оркестра стрийського „Сокола“.

Велика площа біля гімназії скоро виповнилась масою народу. На просторій естраді, уставленій під голим небом, убраній національними прапорами, уміщено портрет Івана Франка, над ним високо вгорі прикріплено тризуб, закітчаний зеленю та червоною калиною. Ще заки похід не кінчився, на естраді стояли вже злучені хори 16-ти співочих установ Дрогобиччини в силі 300 осіб, які вишколив та якими проводив умілo др місцевого Музичного Інституту Богдан Піюрко. Академія почалась піснею: „Вічний революціонер“, яка своїм виведенням та силою співу захопила зібрану публику. Вступна промова посла др Стефана Витвицького і гарний, основний реферат про творчість Франка, виголошений др гімнації п. Михайлом Бараником, ще більше підняли настрій зібраних. П. Володимир Гуженький виголосив вірш „Каменярі“, п. Антін Максимович „Прольог“ до Мойсея. Обі декламації, виголошені незрівняно, викликали могутнє вражіння. Злучені хори відспівали: „Розвивайся лозо“ у складу Б. Пюрка і „Вкраїно Мати“. Після відчитання привітів, надісланих всіми українськими центральними та місцевими повітовими установами, зложив ще устний привіт представник українських установ у Синевідську Вижнім п. Максим Комарницький і від українського студентства п. Адольф Гладилович. Після відспівання національного гимну під звуки оркестри поодинокі відділи один за другим лавами стали розходитись домів.

Свято відбулося серед чудової погоди і серед взірцевого порядку, що його вдержували соколи з міста й повіту, та полишило у всіх учасників незабуте вражіння. Масова участь людей з повіту дрогобицького та участь установ зі сумежних повітів перейшла всі сподівання.

Переважна частина учасників свята — це була молодь, яка часто ще вночі вибиралася з поблизьких громад до Дрогобича. Тривожні вістки, що їх розсівали комуністи перед святом, залякування наших господарів, щоб не вибирались на свято ані не давали підвод до міста і навіть терористичні погрози виявились даремними супроти патріотичного настрою населення. Свято, як не можна краще, виявило національну свідомість і дисципліну українського громадянства Дрогобиччини, про яку з признанням висловлювались чужі та яка дала високий підйом духа своїм.

На організаційному фронті.

Нарада Львівського Повітового Народнього Комітету УНДО

в засадничих самоуправних справах.

З поступом осени щораз ближче підходить найважніший час у житті громадських самоуправ усіх ступнів, а саме пора ухвалювання самоуправних буджетів. На жаль, не можна сказати, щоб українці-члени самоуправ, отже наші громадські й волосні радні, лавники, солтиси, декуди навіть і війти, члени повітових виділів і т. д. стали в минулому буджетовому самоуправному році вповні на висоті завдання.

Оце минає перший рік істнування й діяння нового самоуправного закону на терені цілої Польщі. Цей закон вніс низку засадничих змін, передусім через те, що створив незнану в нас досі інституцію збірних громад (волостей). Українське громадянство з одної сторони не зрозуміло, а з другої і не доцінило ваги й основного устроєвого значіння нового самоуправного закону. Це виявилося швидко хочби з приводу минулорічних соймових виборів, у яких самоуправа мала такий визначний вплив на усталення складу й характеру польських законодатних палат. Минулорічні вибори до самоуправ не зацікавили й не активізували нашого громадянства в такій мірі, як цього требаб собі було в інтересі нашої організованости бажати. Крім УНДО — ані одна з українських політичних організацій не вважала потрібним занятися тією справою й завдати собі труду попрацювати в терені над приготуванням і переведенням самоуправних виборів. Висліди цієї байдужности й короткозорости виявились фатальні. Ми безумовно могли здобути в самоуправі куди поважніші позиції, як їх на ділі здобули. Сьогодні ми в самоуправах усіх ступнів понад усяку пропорцію змайоризовані. Проте цих позицій, які все таки здобуто, не слід покидати, навпаки, треба на них працювати якнайбільш інтенсивно. Треба стояти на становищі, що ніщо інше, але перш усього праця в самоуправах повинна бути для всього нашого громадянства великою школою політичного й державницького вишколу. Лише починаючи з найнижчих суспільних організаційних клітин, отже від громад і волостей, ми зможемо *в масі вчитися суспільно-організаційної справи* і звідтіля переходити на все вищі організаційні позиції. Занедбання самоуправної ділянки булоб одним з наших найважчих політичних промахів. На жаль, наша суспільність просто й досі ще не розуміє величезної ваги тієї справи і, як виказує практика нашого життя, лише з трудом доводиться в нас валити в самоуправній ділянці глуху стіну загальної байдужности й ігноранції.

Минулий самоуправний рік приніс цілу низку дуже цікавих досвідів з ділянки самоуправного життя. Скапіталізувати ці досвіди, поробити висновки, устійнити загальні лінії політичної та річевої поведінки на самоуправному терені — ось що є одним із наших найважніших організаційних завдань. Треба особливож для найближчого року устійнити загальну ґенеральну лінію поведінки українців на терені самоуправ, особливож при ухвалюванні буджетів. Треба виробити директиви й інструкції загального порядку, які малиб бути міродатні для нашої самоуправної політики на терені цілого краю.

Виробилась уже традиція, що саме Львівський Повітовий Народній Комітет УНДО й зорґанізований при ньому *Клюб Українських Радних* львівського повіту є у своїй практиці тією установою, яка надає в цій справі ініціятиву й напрямок. З тією метою саме й скликано на пятницю 25. IX. ц. р. до Народньої Канцелярії у Львові поширену нараду П. Н. К. Львівщини й обговорено тут усі самоуправні справи найближчої каденції зі засадничої перспективи. У нарадах взяли участь: голова ПНК Львівщини *о. Роман Ганас*, секретар ПНК п. *Лисий Ілько*, і далі прикликані в характері референтів та знавців пп. пос. В. Целевич, д-р Корнило Троян, о. Микола Землинський, пос. Гринь Тершаковець, о. Максим Коверко, ред. Зенон Пеленський, о. Іван Кліш, о. Кость Стяслoвський, о. Тимотей Ковалюк, пос. І. Заваликут, п. Дацко, м-р В. Бородайко й ін.

На основній і дуже річевій кількагодинній нараді передискутовано докладно засадничі напрямні нашої самоуправної політики. Ухвалено цілу низку постанов та резолюцій, які будуть у найближчому часі опубліковані в нашій національній пресі.

Червоні воюють при помочі... заручників.

БІЛЬБАО ПІД ОБСТРІЛОМ.

БУРГОС, 28. 9. ПАТ. Повстанчі війська бомбардують Більбао. Знищили багато державних будинків, м. ін., двірець. Зістрілили два літаки червоних. Національні літаки збомбардували летовище червоних і знищили три літаки.

БАЙОНА, 28. 9. ПАТ. Втікачі з Більбао розказують, що великий рибацький човен „Ліна" вїхав на міну коло пристані в Більбао й затонув. Уся залога згинула. Дальше оповідають ті втікачі, що підчас останнього бомбардування повстанці знищили в Більбао 150 будинків. **Червона влада розстріляла 90 заручників і повідомила повстанчий штаб, що розстріляє й решту заручників, якщо повстанці далі бомбардуватимуть місто.**

Після девалюації французького франка.

ПАРИЖ, ПАТ. „Пті Парісіен" пояснює причини, які вплинули на рішення уряду в справі девалюації франка. В першу чергу вплинули на це труднощі державного скарбу, які зростали з кожним днем. Під кінець місяця скарб зясовував собі справу з труднощів у звязку з виконанням усіх зобовязань. Ці труднощі збільшували ще й недостаточні впливи із субскрипції воєнних бонів.

До цього французький уряд був змушений, бо масова втеча золота з Франції і господарка уряду грозила при теперішнім курсі франка катастрофою.

Щоб осолодити французам цю болючу операцію, уряд Блюма постарався, що переведено її на підставі порозуміння з Америкою і Англією. Це значить, що ці держави зобовязалися не вступати у девалюаційні перегони з Францією.

У спільній заяві всі три держави кажуть, що це валютове порозуміння стане вихідною точкою для оживлення міжнародньої торговлі й започаткуванням економічного миру, якщо поодинокі держави приступлять до цього порозуміння й усунуть обмеження у міжнародній виміні.

На основі закону **девалюація французького франка сягатиме від 25—35 відс., т. зн., новий франк матиме 65—75 відс. дотеперішньої вартости.**

Скількість золота в новій монетарній одиниці буде така: між 43 і 49 мілліграмів золота 900 проби. Для вдержання паритету франка буде створений стабілізаційний фонд, який стоятиме до диспозиції Банку Франції.

Проект закону передбачує теж заборону імпорту, експорту й торговлю золотом у штабах і монетах без дозволу Франц. Банку. Уряд предложить теж парляментові конфіскату золота по теперішнім курсі. Хто скриватиме золото, тому його сконфіскують.

Девалюація франка введе глибокі суспільно-економічні зміни у Франції.

СОВІТИ НЕ СПЕКУЛЮВАЛИ НА ЗНИЖКУ АНГЛ. ФУНТА?!

МОСКВА, ПАТ. У звязку з порозумінням Франції, Англії й Америки у справі стабілізації паритету здевалюованого франка, доляра й фунта штерлінґа — розійшлися вістки, що совітський державний банк кинув на американський ринок 1 міліон фунтів штерл., щоби викликати замішання та паніку на міжнародніх грошевих ринках. Той міліон фунтів штерлінґів викуплено на доручення американського міністра фінансів Моргентава на рахунок американського стабілізаційного фонду. Совітський державний банк заявляє, що поголоски немов би Совіти мали намір обнизити курс фунта є безпідставним абсурдом. Купно долярів в Америці було звичайною фінансовою трансакцією совітського банку.

КОМУНІСТИ ПРОТИ ДЕВАЛЮАЦІЇ.

ПАРИЖ, ПАТ. Проти девалюації франка виступили французькі комуністи, які заявили, що на парляментарнім терені виступлять в обороні робітничих інтересів проти девалюації, яка — так вони кажуть — не була потрібна.

ВІДГОМІН В АВСТРІЇ.

ПАРИЖ, ПАТ. З Відня повідомляють, що там припинили всі трансакції фр. франком. Контори виміни приймали чужу валюту тільки до висоти 20 швайцарських фр. і 10 голяндських фльоренів.

ДЕВАЛЮАЦІЯ ШВАЙЦАРСЬКОГО ФРАНКА.

БЕРН, 26. 9. ПАТ. Швайцарька Федеральна Рада на засіданні в суботу ухвалила здевалюувати швайц. франк.

Урядовий комунікат каже, що „в інтересі народнього господарства — Швайцарія мусить наблизити свою валюту до найповажніших валют світа".

І БЕЛЬҐІЯ.

БРЮССЕЛЬ, 28. 9. ПАТ. Бельґія приступила до англійсько-американсько-французької декляраціі про монетарне порозуміння.

ГОЛЯНДІЯ ТЕЖ ПЕРЕВЕЛА ДЕВАЛЮАЦІЮ.

ПАРИЖ, 28. 9. ПАТ. Голяндський уряд теж перевів девалюацію ґульдена. В суботу голяндський уряд ще заперечував усі вістки про девалюацію, одначе коли Швайцарія, яка є в кращім положенні перевела девалюацію швайцарського франка, Голяндія мусіла піти слідами Швайцарії. Девалюація франка викликала заколот у фінансовій політиці Европи. В Італії відбудеться в найближчих днях засідання президії міністрів. Покищо здержали торговельні трансакції у франках.

ГАҐА, ПАТ. В неділю появився офіціяльний комунікат у пресі, що Голяндія не могтиме держатися засад дотеперішньої монетарної політики. Щоби зберегти запаси золота в голяндській емісійній інституції, заборонили вивозити металі закордон. Експорт золота дозволений тільки за дозволом голяндського банку. Голяндські біржі будуть нечинні у понеділок і вівторок.

СТАНОВИЩЕ НІМЕЧЧИНИ У СПРАВІ ДЕВАЛЮАЦІЇ.

БЕРЛІН, 28. 9. ПАТ. В середу 30. ц. м. відбудеться засідання ради державного німецького банку. На цім засіданні президент банку д-р Шахт виголосить заяву у справі становища Німеччини щодо нової валютової ситуації. Зміни німецької монетарної політики — так повідомляє комунікат — не треба брати під увагу.

ОСТАННІ ВІСТИ.

ПРЕМІЄР СКЛАДКОВСЬКИЙ ВЕРНУВСЯ ІЗ ВІДПУСТКИ.

ВАРШАВА, 28. 9. ПАТ. Премієр ген. Славой-Складковський вернувся по одноТИЖНЕВІЙ відпустці і почав урядувати.

—o—

ВЕЛИЧЕЗНІ ЗБРОЄННЯ ШВАЙЦАРІЇ.

БЕРЛІН, 28. 9. ПАТ. „Берлінер Таґеблят" пише, що федеральний уряд рішив побудувати на вершку Юнґфрав могутні укріплення, що є найвище положеними фортифікаціями у світі. Замаскована гірська залізничка перевозитиме на вершок гори воєнні матеріяли і військо. Нові укріплення будуть теж знаменитою обсерваційною точкою для протилетунської оборони.

—o—

НОВИНКИ.

— **Василь Гресяк** веде далі свою кравецьку робітню при вул. Сикстуській ч. 23, у подвір'ю, ІІІ. сходи, І. поверх. 2618 9-20

— **Час то гроші, а за гроші тяжко.** Велика вигода! Нема потреби самому їхати до Львова. Пишіть до „Трансакції", Львів, Длугоша 1., а вона полагоджує Вам усякі справи у Львові, солідно і скоро. На відповідь марку. 2652 8-10

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5 (побіч кіна „Апольо")** поручає ковдри, матраци, постелеве біля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 54-100

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського,** Львів, пл. Капітульна 3. І., тел. 54-46. **Найпевніша льоката гроша.**

— **Футра жіночі і чоловічі** та ріжного роду футряні шкірки поручає по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром", Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719 8-?

— **Уже появився Календарик для молоді на 1937 р. „На сліді"**, приятель та необхідний порадник кожного ученика. Ціна 40 сот., з почтовою пересилкою 50 сот. Жадайте показового числа місячника молоді „На Сліді". Річна передплата 2 зол. Адміністрація: Львів, Чарнецького 26. Конто П.К.О. кооп. Вогні 101.423 (із завіткою: для На Сліді). 2765 2—5

— **Овочеві щепи і кущі** на осінній сезон вже час замовляти в найбільшій українській фірмі **А. Терпиляк** — Розсадники овочевих дерев та насінне господарство в **Залукві**, почта і стація Галич. Телефон: ч. 1. ПКО ч. 500.855. Щепи першорядні, здорові, 2 рази щеплені; за правдивість відмін гарантія. — Щепи і насіння є під контролею і кваліфіковані Рільничою Палатою та Державною Стацією Охорони Рослин. — Жадайте цінників та оферт. 2760 4—5

— **Повна проба мішаного хору Т-ва „Львівський Боян" відбудеться у вівторок, 29. вересня** ц. р., в год. 7½ вечором. Просимо всіх П.Т. членів хору обовязково явитися. Нових членів хору приймає перед початком проби голова Т-ва. — **Виділ.** 2—2

— **Вистава подільських краєвидів.** В неділю 27. ц. м. відкрито в Тернополі малярську виставу подільських краєвидів заходом подільського туристично-краєзнавчого т-ва. Виставлено 120 праць місцевих малярів, м. ін. Борачка, Гурського, Грошка, Коморовського і т. д.

— **Наплив на університети зменшився.** В краківському університеті зазначився значний спадок числа нових студентів, що вписуються на перший рік студій. В порівнанні з минулим роком у тому самому часі те число зменшилося майже на половину. Подібне явище зазначилося в інших вищих школах.

— **Хто виграв на льотерії.** В сьогоднішнім тягненні Держ. Кляс. Льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 1,000.000 зол. на ч. 17385. 50.000 зол. на ч. 81317. 25.000 зол. на ч. 110358. 20.000 зол. на ч. 88193. 10.000 зол. на ч. 117434 142611 150988. 5.000 зол. на ч. 132330 157404. 2.000 зол. на ч. 10684 25810 35057 39176 39413 57209 64249 100659 104126 125269 178614 185777 189441. 1.000 зол. на ч. 3138 20604 24169 24523 25552 26326 35008 38795 77653 81179 92213 122471 125057 128836 138914 147002 147170 153540 155320 161715 173528 175277 175972 179145 179873 187392 188050 190312.

— **Авантури польських студентів.** В салі Народнього Дому у Львові скликала минулої неділі студентська проурядова організація „Леґіон млодих" віче, щоби забрати голос у високій державній політиці. Це віче хотіли розбити ендеки, що числом 200 осіб почали демонструвати на вулиці. Коли демонстранти пробували дістатися до середини, появилася поліція, пішла й кінна, разом з мотопомпою, щоби водою втихомирити розгорячкованих. На вид поліції демонстранти розбіглися, викрикуючи по місті. В кількох місцях вибили жидівським овочарням шиби.

— **Строга кара.** Окружний суд у Львові засудив у червні ц. р. кравчиху Розу Рікер на 5 літ вязниці за те, що в часі квітневих заворушень закликала юрбу на вул. Л. Сапіги ставити барикади. Є це найвищий вимір кари, який передбачує кодекс за такий злочин. Засуджена внесла апеляційний відклик, одначе на розправі перед кількома днями львівський апеляційний трибунал цю кару затвердив.

— **Львівська хроніка.** Суд присяглих засудив Стефана Жуковського з Левандівки на 3 роки вязниці за фальшування монет. — До бюра т-ва ветеринарійних лікарів добулися вломники і почали розбивати касу, але хтось їх сполошив. — На вул. Городецькій шофер С. Бартятинський наїхав на 46-літнього Мих. Шанину, який впав на поміст і тяжко потовкся. — Жінка львівського адвоката, 26-літня Анна Лявб, виїхала до Варшави і там отроїлася в готелі, заживши 10 таблеток веро-налю.

— **Краєва хроніка.** В Губичах коло Борислава 26-літній Гнат Варадаш виліз на стовп з електричними дротами. Коли доторкнувся рукою дроту, впав неживий на землю. — На дорозі зі Стібна до Стібенця пов. Перемишль на Нафталія Аста напало двох опришків і вдаривши його колом по голові, забрали йому з кишені готівку 1.606 зол. — В Копитові пов. Сокаль хтось убив комуніста Романа Шеремету. У звязку з тим арештовано трьох селян. В Довгому коло Меденич пов. Дрогобич побилися парубки, що вертались з відпусту у Вороблевичах, причому вбито 28-літнього Миколу Гнаткова, Учасників бійки арештовано. — В Бориславі 11-літній Михайло Михаць вискочив на ступінь вагону так нещасливо, що колеса відтяли йому одну руку й ногу. — На веселлі у Федора Титинчука в Жабю пробили ножем на смерть М. Чикалюка.

— **Страйк папірняних робітників у Станиславові** скінчився перемогою робітників, яким працедавці признали 15 до 20 прц. підвишки зарібків і прирекли зберігати 8-годинний день праці.

— **Пожежі.** В Ляхівцях пов. Станиславів вибухла пожежа в загороді Дмитра Терлецького, що перекинулася на сусідні будинки Анни Кухар і цілком їх знищила. — У Викторові пов. Станиславів згоріли до знаку з причини кепської будови комина господарства Анни Осовикової й Параски Гриви. — В перемиському повіті занотовано в останніх днях цілу низку пожеж. В Коровниках згорів дім Лейби Фуса. В Бахові пішла з димом деревляна хата Прокопа Михайловича. В Болестрашичах згоріла загорода Михайла Малаховського. Вогонь перекинувся на загороду Стефана Павлишина і знищив хату з господарськими будинками і двома фірами конюшини.

— **Вовки у Сколім.** На подвір'ю Фердинанда Айхля в Сколім появилося в ночі кілька вовків, що кинулися на пса, привязаного в буді, й роздерли його на кусники. Чуючи скавуління пса, господар вийшов з ліхтаркою на двір, але на вид світла вовки втікли до ліса.

— **Грошеві зловживання** викрито в касі городського суду в Щирці під Львовом. Хтось украв 700 зол. Вислана зі Львова контрольна комісія веліла арештувати одного урядовця і вязничного службовця. Обох арештованих відставлено до львівської слідчої вязниці. Щирець має щастя до таких афер. Недавно відбувся у львівському окружному суді процес проти кількох урядовців щирецького суду, причому засуджено їх на ріжні кари. Начальник суду, не ждучи на розправу, відобрав собі життя.

— **Ограбили потяг.** На залізничому шляху Ходорів—Галич невідомі грабіжники напали на товаровий потяг і забрали значну скількість товарів. Частину з них, а саме два ровери і баль шкіри ваги 150 кг. знайдено в околиці стації Мартинів. Злодії мусіли закрастися до потягу ще у Львові, бо потяг їхав зі швидкістю 80 км на годину і по дорозі задержався тільки в Ходорові.

— **Не бояться арабів.** Крізь граничну стацію Снятин—Залуче переїхав на днях транспорт жидівських еміґрантів з Польщі до Палестини у числі 650 осіб.

— **Загадочна справа.** Як повідомляє польська преса з доручення слідчого судді з Варшави арештовано й осаджено у превенційній вязниці директора центрального Т-ва для підтримки краєвого промислу, 41-літнього Бориса Ржепецького, що в 1919. р. був фінансовим дорадником Петлюри. Був також головою місії уряду Петлюри в Польщі. Покищо подробиці справи з огляду на слідство держаться в тайні.

— **За ограблення почтового амбулянсу.** Найвищий суд у Варшаві розглядав справу нападу на почтовий амбулянс під Карт. Березою, де загарбано кілька тисяч зол. з митовими посилками. Перші дві інстанції засудили Шильду на кару смерти, Чижа, Биковича, Скорину і Лацуна по [illegible] літ а Скорину на 10 літ вязниці. Найвищий суд відкинув касаційні скарги і затвердив присуд у цілости.

— **Міністр Косцялковський оглянув Радіотехнічні Заведення Електріт.** Міністр Суспільної Опіки М. Зиндрам Косцялковський, у часі побуту у Вильні дня 23. ц. м. оглянув разом із воєводою п. полк. Боцянським і Президентом Міста п. др. Малішевським, в окруженні вищих урядовців воєвідства, найбільшу промислову домівку у Вильні, перші у Польщі радіотехнічні заведення „Електріт", що дають працю приблизно 900 робітникам. Після оглядин фабрики пороблено знимки разом з ансамблем працівників і членів управи Електріт.

Зі судової салі.

ПРИСУД НА КОМУНІСТИЧНИХ ВЕРХОВОДІВ У СКОЛІМ.

Відомі скільські події (забиття вояка в українській захоронці) з яких жидівство намагалася силоміць зробити протижидівський погром і зовсім виразно денунціювала українців як аранжерів того погрому, найшли свій епільог перед стрийським судом. Прокуратор обвинувачував Валентого Колодзея б. постерункового, звільненого зі служби, Антона Касіцу, Вольфа Фейерберґа і Юду Райнгерца — усіх зі Сколього у комуністичній діяльності. Розправа переведена при зачинених дверях виказала вину з підсудних і суд засудив Валентого Колодзея на 3 роки тюрми, Касіцу Антона на 3 роки, Вольфа Феєрберґа на 1 рік, Юду Райнгарца звільнив.

—o—

ДИВОГЛЯДИ.

ЗБИРАЧ БАНКНОТІВ.

Один англійський збирач Кетлінг з Ньюевонмор збирає банкноти з цілого світа, старі і нові, але тільки в одному примірнику. Найдавніші мають 600 літ; вони китайські, друковані на [illegible] кових дерев. Є в тій збірці також банкноти інфляційні з останньої війни та ріжних революцій.

НІЧНИЙ ВАРТІВНИК НОВОГО ВИДУ.

Найкращого нічного вартового [illegible] краєвий банк у Шікаґо. Він літає [illegible] дником на „млиновім літаку", освічує [illegible] флекторами і має скорострів.

МАЮТЬ 480 ДІТЕЙ.

В америк. стейті Кентукі, м. Джорджтавн подружня пара Віліямсон має 480 дітей. З тих тільки двоє своїх, 478 адоптованих, узятих з ріжних сиротинців і захистів.

—o—

Дописи.

ГАЛИЧ

II. Табор КАУМ на Соколі б. Галича. Мало кому з нас відомо, що цього року в днях від 4. до 26. VII. відбувся II. Табор КАУМ над рікою Лімницею на Соколі б. Галича. Серед нашої дійсности дуже тяжко провести табор для високошкільної молоді. Табор цей говорить про життєздатність КАУМ та про велику працю і посвяту провідника табору ред. Василя Глібовицького. Це був водний табор під шатрами у чарівній куті над Лімницею на старій княжій землі історичного Галича. Маючи на увазі цінности традиції, провід КАУМ задумує на Соколі створити саме базу для таборів КАУМ-у для цілого краю. В нас нема належного зрозуміння для справи таборового виховання, а це ж є [illegible] диний спосіб модерного перевиховання молоді [illegible] ни до великих чинів. Дуже багато шкодили [illegible] рові дощ та зимно, які утруднювали перевести [illegible] ний плян. Одначе життя серед таких несприятливих атмосферичних умовин виробляло у таборовиків витривалість на труднощі та самопосвяту. Щоби краще [illegible] кувати релігійний момент у таборі, побудовано [illegible] каплицю, де духовник табору о. М. Гаврилюк відправляв ранком і вечором богослуження та виголошував [illegible] Табор відвідав також голова АЄд. Ради КАУМ-у [illegible] Мельник, який відібрав звіт від табору. Дуже [illegible] ольоґічні реферати, що ними старався розвязати [illegible] ноші ідеольоґії КАУМ та намітити великий [illegible] сько-націоналістичний ідеал, дав сам провідник [illegible] практичні вказівки із терену праці КАУМ старався [illegible] ти о. М. Гаврилюк, що викликало живу дискусію [illegible] боровиків. Табор залишив якнайкраще вражіння [illegible] ників та дуже причинився до поглиблення [illegible] КАУМ-у.

Таборовик.

РАВА РУСЬКА

Обжинки кружка „Сільського Господаря" у Корчмині. Одною з направду гарних та надзвичайно вдалих імпрез північної Равщини з минулого тижня були свято кружка „Сільського Господаря" в Корчмині (13. вересня ц. р.) п. н. „І. Обжинки". Вже зранку [illegible]

вито гарно з огляду на прекрасну осінню погоду. Програма свята розпочалася в год. 13. Тоді власне відправив місцевий парох о. Д. Бахівський на церковній площі молебен і по його скінченні зачалася друга точка „Обжинків": похід на площу „Ниви" за село. Трьох людей (один із прапорцем кружка по середині) отвирало похід. За ними поступали члени дутої орхестри в Будинку. За ними поступали члени дутої орхестри в Будинції. За ними поступали члени дутої орхестри в Будинці, шойно відтак ішла та частина походу, що мала за ціль представити селянську працю у всіх чотирьох порах року. Отже попереду їхала фіра, запряжена в гарно прибрані зеленю коні і на ній серед квітів та зелені з розпущеними косами молоденька дівчина, що представляла весну. За нею їхало двох людей, везучи зі собою на фірі старе, давно забуте рало, по них рільник з плугом, як новішим хліборобським знаряддям та врешті сівалка, що за нею поступали три по старому в білім давнім місцевім одязі вбрані сівачі, відтак коні з боронами. Тепер ступило літо. На виповненій соломою фірі їхала дівчина зі збіжевим вінцем на голові, за нею гордо з косами на плечах маширувало трьох косарів, три дівчини-громадільники та врешті фіра повна женців, що співали обжинкові пісні і їхали поволи вперед. Зараз за ними їхала осінь. На її возі повно плодів. Буряки, морква, гарбузи і т. п., за нею живі образи осінньої праці, а саме копальники з лопатками та копиками, фіра з двома дівчатами, що цілу дорогу тіпали на звичайних терлицях з модерною залізною терлицею, власністю місцевої кооперативи. Дві дальші дівчини, прибрані так як колись бабуні, сиділи на возі і чесали цілу дорогу прядиво на відповідних щітках. Останньою, кінцевою частиною походу була зима. Дівчина вбрана зовсім на біло, з вінком у кожусі та імпровізованим снігом на шапці. Молотільники з ціпами (3), молотільня Філії та прядки дівчата, що пряли цілу дорогу й одна дівчина, що пряла на машині до пряджения, — оце все, що належало до зими. Шойно тепер ішли інші громадяни, треба признати, в надзвичайно гарному порядку. Попереду представник Філії „С. Г." в Раві Руській п. Й. Сідельник з місцевим парохом о. Д. Бахівським та головою кружка „С. Г." у Корчмині Гадовським Іваном. В такомуж порядку вийшов похід аж на площу. Тут програма зачалася промовою голови кружка „С. Г.". По ній був привіт представника Філії „С. Г." з Рави, відтак письменний привіт від Головного Т-ва „Сільський Господар" у Львові. По дефіляді зачалася толока. Виступив один парубок у біломy одязі, що відтанцював прекрасно „гуцулку", відтак були вправи Хліборобського Вишколу Молоді „С. Г." (дівчат) зі серпами, потім загальна забава. Аж вечором, коли стемніло, запалахкотіло нечайно 12 смолоскипів, що їх несли хлопці з Х. В. М. „С. Г.", які під звуки орхестри виконали з горіючими смолоскипами вправу. Відіграним національного гимну закінчено програму свята, з тим, що вечором уладжено в салі „Народного Дому" вечерниці. Треба признати, що свято направду зробило враження, бо молодь надзвичайно гарно вміла вив'язатись зі свого завдання. З охотою бралися всі до праці та з усмішкою на устах виконували приготування і — що найважніше — теперішня молодь Корчмина свідомо у цей день воскресила нашу старугдавню ношу й цим викликала загальне признання гостей.

КАЛУШ.

Театр Й. Стадника. Від 17. 9. ц. р. гостює в Калуші театр Йосипа Стадника. Репертуар цього нового театру тяжкі драми і важкі песи, любуючися в „лекшій музі" — оперетках, муз. комедіях чи навіть ревіях. І треба признати: з цим йому до лиця. Публика хоче бачити добру оперетку чи навіть ревію, яких, на жаль, в останніх часах майже не бачимо в українських театрах. А шкода. Тож якщо дир. Стадника скортіло відновити традицію свого театру з 1926—28 рр., добре робить. Публика, наша і чужа, тямить ті часи, коли йшли знаменито перепроверувані „Княжні чардаша", „Орлови" й ін. оперети, що мали й у Калуші свою постійну публику, для якої міг тут сидіти дир. Стадник, не боячись за касу. Теперішня обсада пес у театрі Стадника, зокрема вимріяний до оперет дует Стефа Стадниківна і Ярема, Тося Лепківна, Пастерпаківна, голосово добрий Горницький та ще декілька нових сил, кажуть сподіватися, що цей театр зможе дійсно дати нашій публиці добру оперетку чи ревію. Бо коли „Сива чічка" випала слабо (з вини лібретта, не артистів), „Запорожець" краще (хоч голосово за тяжкий), то „Манон" і „Скамполь" могли вдоволити навіть вибагливого глядача. В ревіях (назагал не злих) режисер повинен абсолютно уникати дешевих ефектів, що часами надто разять, хоч і бавлять вулицю. Судячи після оцих перших кроків цього молодого театру, можна сподіватися, що він після дальшої праці над собою зуміє заповнити люку — опереткoвий театр, якщо очевидно не скортить його стати „поважнішим". Тоді нічого нового не внесе в нашу театральну буденщину.

КОМАРНО.

Похорони бл. п. д-ра Ол. Пеленського. Мов громом поразила всіх, що знали покійного, у вівторок 15. IX. ц. р. в обідню пору телефонічна вістка зі Львова до Комарна на руки адв. м-ра О. Утриска, що у Львові нечайно помер на удар серця д-р О. Пеленський, людина в силі віку, що ще того самого дня, спокійний та усміхнений за лиці, прощався зі знайомими в Комарні і мав вернутися пополудні того самого дня додому по полагонегайно рідню Покійного в Стрию і Криниці. Комітет, зложений з відпоручників усіх наших установ у Комарні, рішив спровадити його тіло зі Львова і похоронити в його рідним містечку Комарні, де він уродився, виховався і тут довгі роки працював у наших установах як голова і член їх виділів. У гарну соняшну неділю 20. IX. ц. р. похоронили покійного на місцевім цвинтарі серед величезного здвигу народу (поверх 2000 учасників). В похороні, який зачався в год. 2. попол. з дому Украінбанку і скінчився в год. 6. веч., взяло участь 17 священиків з о. деканом С. Качмарем на чолі, трубна орхестра „Сокола" в Комарні, два хори: муж. хор з Комарна і міш. хор з Рімна, відпоручники всіх наших установ і т. д. Передовсім були численно заступлені всі наші читальні „Просвіти" в Комарнищині, далі були відпоручники делегатури С. У. А. зі Самбора, товариші і знайомі покійного та численне наше міщанство і селянство з вінками. Покійного всі добре знали й любили, тому не дивно, що крім нашого взяло греміяльну участь у похороні польське та жидівське громадянство. Промовляли на похороні: біля Украінбанку о. С. Шеремета і посол Тершаковець, біля його канцелярії місцевий адвокат д-р Рат, під домівкою читальні „Просвіти" адвокат м-р О. Утриско від усіх культурно-освітніх установ повіту і делегатури С. У. А. в Самборі, о. Ю. Кміт, проф. М. Лішинський від б. членів У.Г.А. та З. Пеленський зі Львова від УНДО. Давно вже зайшло було сонце, як величезний здвиг народу почав розходитись домів, проспівавши ще востаннє „Вічная память".

—o—

Спорт.

КРАЄВИЙ ПЯТИЗМАГ.

Ані дощ, що лив цілу неділю, ані проникливе зимно не відстрашили наших змагунів і суддів від змагань. Дійсно можна подивляти тих людей, що в таких умовинах не тільки змагалися, але й осягали зовсім добрі висліди.

До найкращих треба зачислити 24 сек. на 200 м. і 6,01 у скоку вдовжінь Мартиновича, як також мети Гнатейка 43,72 ратище і 35,40 диск. Тільки висліди на 1500 м. дуже потерпіли через зимно.

До першого місця у загальнім точкуванні претендувало багато змагунів. Остаточно переміг Мартинович (УССК) 2131 точок. 2) Щербицький (УССК) 2106 т. 3) Гнатейко (КЛК) 2079 т. 4) Соколовський (УССК) 2067 т. 5) Куровицький (Плай Стрий) 2022 т. 6) Варцаба і 7) Залізняк з УССК. Інші зголошені змагуни не стартували.

Організація змагань у руках УССК-у дуже слаба.

УКРАЇНА — Р. К. С. 1:0 (1:0).

Погода завзялася на грачів, суддю і глядачів, що їх приблизно 1000 мерзло й мокло під голим небом. Грище — не грище, радше якесь поліське трясовиння. Суддя п. Курцвайль повинен був признати грище нездатним до гри й заощадити здоровля грачам, тимбільше, що обі дружини, місцеві і господарі, не мали окремих великих видатків.

Очевидно, в таких умовинах змагання не могли стояти на високім рівні і дружини не могли розвинути відповідного темпа. Краще давав собі раду з болотом Р. К. С. і він теж мав не тільки в першій половині більше з гри, але й рішучу перевагу в другій половині. Недільні змагання були в значній мірі двобоєм між Р. К. Сом і Босим. Перемога Босого й один притомний, гострий стріл Скоценя II. дали Україні два цінні мистецькі пункти. Добре теж описувались оба оборонці Воробець та Олійник. Зате поміч без Гошовського ходила дивними дорогами — ніколи не було її там, де треба. Петрів забував про становище середущого помічника і дуже часто грав як шестий нападник. Сиротюк і Скоцень II. грали амбітно, але не пильнували небезпечних крилових і оба грали по середині. Такий нелад у помочі відбився теж на грі нападу, який чомусь намагався конче грати середущою трійкою, що безнастанно бовталась у болоті, хоч оба крила могли зовсім добре „тягнути" сухими боками грища. Всі акції нападу — короткі, приземні подання застрягали в болоті або воді. Про близький, гострий стріл не було мови. Зовсім протилежну тактику гри застосував Р. К. С. та у висліді „тиснув" Україну майже ввесь час. Бо справді на такім розмоклім терені треба було грати піввисокими поданнями.

Р. К. С. грав дуже амбітно й доцільно, тільки не вмів використати своєї переваги і викінчити під воротами зовсім добрих потягнень у полі. Добрі й небезпечні оба крилові, поміч працьовита, оборона не дуже мудра, але з недільним нападом України давала собі легко

Хід гри: Перші хвилини приносять небезпечний наступ Р. К. С-у. Україна не може увільнитися з переваги противника і тільки боронить перед його наступами. По кільканацяти хвилинах Україна переходить у протинаступ — довший час без успіху. Під кінець першої половини Скоцень не використовує карного і стріляє у стовп, але по кількох хвилинах направляє свою похибку і з гарного пробою стріляє єдині й вирішні ворота. По перерві всі сподіються, що Україна підвищить вислід, тимбільше, що терен під воротами сухший: значить: легше стріляти. Але Україна не змінила ні на крихітку системи гри, зате Р. К. С. грає чимраз краще. Українські глядачі відітхнули з полекшою, коли почули свисток.

Суддював без одної помилки п. Курцвайль.

При кінці ще кілька завваг під адресою копунів України. Гарні дотеперішні успіхи доказують, що Україна може грати, коли захоче і що повинна в мистецтвах Ліги добути рішуче одно з перших місць і навіть мистецтво. Тому українські спортові кола мають повне право вимагати від України великої постійної амбіції та сильної волі перемогти й бути першою між першими. Сподіємося, що недільні змагання — це тільки хвилева недиспозиція нашої дружини. Вже в найближчу неділю ждемо гарної й амбітної гри та переможного висліду.

ІНШІ ВИСЛІДИ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Гасмонея — Огніско 4:0 (2:0).** Заслужена перемога Гасмонеї.

ЛЬВІВ. **Польонія (Перемишль) — Чорні 2:2 (1:1).** Чорні грали від 15 хв. в десятку і стратили перший пункт. Одні ворота здобули з карного.

САМБІР. **Корона — Другий Сокіл 2:2 (1:1).** Гарний вислід для Сокола.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Ресовія — Чувай 6:2 (3:2).** Ресовія виграла високо на горячім перемиськім ґрунті.

Змагання Лехії з Погонею 1 Б не відбулися з причини розмоклого грища.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ВАРШАВА. **Погонь — Легія 4:2 (2:2).**
КАТОВИЦІ. **Гарбария — Домб 2:0 (0:0).**
КАТОВИЦІ. **Рух — Шлеськ 5:2 (4:1).**
КРАКІВ. **Варшавянка — Висла 3:0 (1:0).**
ЛОДЗЬ. **Л. К. С. — Варта 0:0.**

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

КРАКІВ. **Краковія — А. К. С. 1:1 (0:0).**
ЧЕНСТОХОВА. **Бригада — Сьмігли 2:0 (1:0).**

МИСТЕЦТВА У. С. С.

Чорноморці — Тризуб 2:2 (1:0). Змагання двох „вічних" претендентів до мистця стояли на низькому рівні. Обі дружини лиш тінь давніх сильних дружин. У першій половині перемога Чорноморців, у другій рівнорядна гра. Суддя п. Процінський (молод.) не вмів виробити собі відповідної поваги між грачами. У висліді неприємні інциденти, викидування грачів і несмак між глядачами.

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ТЕРНОПІЛЬ. **Креси — Поділля 2:1 (2:1).** Гра велася серед зливного дощу в доволі добрім темпі. В другій половині гостра гра з вини судді, який кривдив обі дружини, зокрема Поділля. Ворота для Поділля добув із вільного І. Чорний. У другій половині переважає Поділля, одначе не вміє дати собі ради з обороною і... суддею і вислід залишається без зміни.

СТАНИСЛАВІВ. **Пролом — Раз Два Три 1:1 (1:0).** Зливний дощ перешкоджав у нормальній грі. Ворота для Пролому добув у першій половині Жеребецький. Судди п. Тумідайський.

СТАНИСЛАВІВ. **Ревера — Гірка 1:1 (0:0.**
СТРИЙ. **Погонь — Покуце 5:1 (3:1).**

МИСТЕЦТВА Б І Ц-КЛЯСИ.

СТРИЙ. **Скала — ТУР 6:1 (0:1).** Ворота для Скали добув Заплатинський, Скоробогатий 3 і Павличок 2. Суддя п. Бідзінський.

ДРОГОБИЧ. **Ватра — Бялі 1:0 (1:0).** Ворота стріляв Флішт. Суддя п. Гендель.

ДРОГОБИЧ. **Гапоель — Ватра II 2:1.** Мистецтво Ц-кляси.

САМБІР. **Корона II — Дністер 3:0 в. о.** При стані 1:0 Дністер зійшов із грища, невдоволений з рішення судді.

ЛЬВІВ. **Зоря — Стшелец (Перемишляни) 6:2 (2:2).** Змагання за мистецтво Ц-кляси. Хоч падав увесь час дощ, гра була цікава і жива. Дружина „Зорі" грала цим разом дуже амбітно, переводила гарні комбінації і багато стріляла. В першій половині гра вирівнана, в другій

половині світуча перевага „Зорі", яка в цьому часі стріляє 4 воріт. В українській дружині дуже добре грав напад (зокрема в другій половині). Воротами поділилися: Крушельницький (4), Юськевич і Микитин. Суддя не признав 2 воріт, стріляних „Зорею", яких не доглянув.

ЛЬВІВ. Голь — Луг 11:3 (4:1). Катастрофальна програна Лугу. Суддя п. Кац.

ВИСЛІДИ ЛЬВІВСЬКОЇ А-КЛЯСИ.

ЗЗК — Світезь 6:2. — Т. С. Л. — Зеніт 4:2. — Знесінчанка — Білий Орел 2:0. Львовянка — Рекорд 2:2.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ПРАГА. **Німеччина — Чехословаччина 2:1 (0:1).** Сензаційна перемога Німеччини над сильною Чехословаччиною. Суддя Ольсон. На ці змагання приїхало 10 тисяч німців. Усіх видців понад 40.000.

ЛЮКСЕМБУРГ. Німеччина — Люксембург 7:3.

БУДАПЕШТ. Мадярщина — Австрія 5:3.

В НАЙБЛИЖЧУ НЕДІЛЮ ГРАЮТЬ У ЛЬВОВІ:
Україна — Погонь І Б, Степ — Льот і Зоря — Гвязда.
В мистецтвах У. С. С.: Чорноморці — Буревій.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

	гор	стр.	доб.	т. від. вор.
1. Чорні	6	11	1	20:11
2. Україна	5	9	1	25:3
3. Ресовія	6	9	3	24:9
4. Огніско	7	8	6	13:18
5. Корона	7	7	7	12:12
6. Гасмонея	5	4	6	6:5
7. Лехія	4	4	4	7:7
8. Другий Сокіл	5	3	7	8:14
9. Чуваќ	5	2	8	10:29
10. Польонія	2	1	3	3:4
11. Погонь І б	4	1	7	10:17
12. Р. К. С.	5	1	9	5:14

ТАБЕЛЯ ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

	гор	стр	доб	т. від вор.
1. Рух	14	20	5	[illegible]
2. Гарбарня	14	19	9	[illegible]
3. Варшавянка	14	17	11	[illegible]
4. Висла	14	16	12	[illegible]
5. Погонь	14	15	13	[illegible]
6. Л. К. С.	14	13	15	[illegible]
7. Варта	14	13	15	[illegible]
8. Шлеськ	14	11	17	[illegible]
9. Домб	14	10	18	[illegible]
10. Легія	14	6	22	[illegible]

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

1. А. К. С. (Хожув)	2	3	1	[illegible]
2. Краковія	2	2	2	[illegible]
3. Бригада	2	2	2	[illegible]
4. Сьміґли	2	1	3	[illegible]

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.
ХОРОСТКІВ:
29. IX. Німа теща.

Теребовля:
30. IX. Циганський барон.
1. X. Муж двох жінок.
2. X. Лев в Абісинії.
3. X. Інваліди.
4. X. Вій.

З Теребовлі відвідає театр Грималів і Скалат.

Український Молодий Театр „Заграва" під арт. проводом В. Блавацького.
Битків: „Камо грядеши" (Quo vadis).
29. IX. Смерть Нерона.
30. IX. „Голгота".
З Биткова театр іде до Станиславова.

Великий Театр:
Вівторок, 29. IX. год. 8. веч. Гостинний виступ Парнелевого балету.
Середа, 30. IX. год. 8. веч. Гостинний виступ Парнелевого балету.

Театр Ріжнородностей
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Грішник проти волі".
АТЛЯНТИК: „Царевич" з Мартою Еґерт.
БАНДК: „Провокатор Азев".
ҐРАЖИНА: „Ритмайстер фон Верфен".
КАСИНО: „Розе-Мері" з Жан. Мекдональд.
КОПЕРНИК: „Нинішні часи" з Чарлі Чаплином.
МАРУСЕНЬКА: „Малий бунтар" з Шерлі Темпль.
МЕТРО: „Пісняр Варшави" з Е. Бодом, Вальтером, Звічом і додатки.
МІРАЖ: „Нуждарі" обі серії.
МУЗА: „Познайомились у Монте Карльо" з Ліліяною Гарвей.
ПАКС: „Жид, вічний мандрівник".
ПАЛЯС: „Ядзя" зі Смосарською.
ПАН: Останні роман короля (вперше у Львові).
РАЙ: „Коханий збиточник" з Анною Ондра.
СВІТ: „Нескінчена симфонія".
СТИЛЬОВЕ: „Золота дівчина" ревія.
ТОН: „Пат і Паташон, як вязні".
УТІХА: „Американські авантюри" й ревія.
ХИМЕРА: „Панове в циліндрах".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Ватикан".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 29. вересня 1936.

Відень (506,8) 17.25 Форт., скр., 18.05 У країні донських козаків, відч. з муз. ілюстр., 20.00 Кабарет, 22.10 Орг. музика, **Братислава** (298,8) 17.40 Оп. арії, 19.10 Словацькі пісні, циг. орх., **Прага** (470,2) 18.25 Камер. музика, 21.00 Орх. концерт, 22.10 Сп. рецітал Пії Іги, рум. примадонни, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.30 Концерт симф. орх., **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 17.30 Скрипка, 18.10, 19.50 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 16.30 Розр. музика, 19.15 Камер. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 16.45 Форт. твори Штравса-Доганія, 18.00 Фінл. пісні, **Будапешт** (549,5) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт, 20.45 „Нюрнберські співаці" оп. Вагнера, **Рим** (420,8) 13.10 Розр. музика, 22.30 Танц. музика.

Середа, 30. вересня 1936.

Відень (506,8) 14.00. Два фортеп., 17.10 Сучасна австр. музика, 19.55 „Електра" оп. Р. Штравса, 21.45 Розр. концерт, **Братислава** (298,8) 19.20 Словацькі пісні, **Прага** (470,2) 19.20 Словацькі пісні, 19.50 Військ. орх., 22.15 Хоральні пісні, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.30 Симф. музика, 20.00 Муз. мандрівка по Европі, 20.42 „Анфан Фері" драма Коді, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 18.20 Пісні й мельодії. **Берлін** (356,7) 14.15 „Розр. муз., 20.45 „Папільон" Шумана на форт., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 15.15 Розр. музика, 20.15 Соната ф-моль Брамса на форт., **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 13.30 Сп. рецітал, 19.20 Скрипка, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 Орх. концерт, 22.00 Скрипка, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Розр. музики, 22.00 Пісоньки.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 29. вересня 1936.

6.30 Ран. авд. 6.33 Рух. 6.50 Муз. з гр. пл. 7.20 Ран. денник. 7.30 Програма на нині. 7.35 Кілька інформацій. 7.40 Гр. пл. 8.00 Авдиція для шкіл. 11.30 Авд. для шкіл. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Вальс Штравса, гр. пл. 12.13 Полудн. денник. 12.23 Сал. тріо: Бот — скр., Туласевич — віольонч., Савер — форт. 13.10 Хвилинка дом. господарства. 14.30 Легкі пісні, гр. пл. 15.30—15.45 Господ. вісти, 15.45 Скринька ПКО. 16.00 Гр. пл. 16.45 Відчит. 17.00 Концерт мандол. 17.20 Форт. рецітал В. Виноградової. 17.50 „Монт Еверест" — фейл. 18.00 Сільва рерум. 18.05 Дитячі листи — тета Ада. 18.15 Гр. пл. 18.25 „День праці емерита" відч. 18.35 Програма на завтра. 18.40 Рекл. концерт. 18.50 Актуальна гутірка. 19.00 Розр. концерт. 20.30 Літ. шкіц І. Мироновського. 20.45 Вечірн. денник. 20.55 Акт. гутірка. 21.00 Концерт „Ормуау", 22.00 Спорт. вісти. 22.15 Веселі пісні з гр. пл. 23.00 Закінчення льок. авдицій.

Середа, 30. вересня 1936.

6.30 Раннішня авд., 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма на нині, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Гутірка для малих дітей: „Летять, летять, відлітають", 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Культурні курйози Львова, 12.12 Полудневий денник. 12.23 Грігова хвилина, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 15.30 Госп. вісти, 15.45 Театр Уяви для дітей: „Незвичайні пригоди Андруся і Федя", 17.15 Попул. музика з гр. пл., 17.00 Розр. концерт, 18.00 Спогади з життя Виспянського й Реймонта, 18.10 Сільва рерум, 18.15 Вояцький хор, 18.35 Актуальні теми копаного мяча, 18.45 Програма на завтра, 18.50 Реклям. концерт, 19.00 Актуальна гутірка, 19.10 Концерт симф. орх., 20.00 Сібеліюс: Симфонія, з гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції, 20.45 Веч. денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Форт. квартет Роб. Шумана, с-дур оп. 47, 22.00 Спорт. вістки, 22.15 Чого ухо забажає, легка муз. авд., муз., спів.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.88—89.45, Дол. американські 5.31.50 — 5.28.50, Доляри кан. 5.30.50 — 5.37.45, Фунти англ. 26.33 — 26.17, Гульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони данські 117.54 — 116.70, Корони норв. 132.28—131.30, Кор. шв. 135.68—134.70, Марки фінл. 11.61 — —11.30, Марки нім. 135 — 133, Шил. австр. 99—98, Марки нім. срібні 149—144.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 28. вересня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок
1 без опакування . . . . . . 2.15 зол.
кг. масла десер. бочкового включно в бочк. опакуванням 2.20 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням два значет . . . . 2.20 „
1 л. молока . . . . 0.14 „
1 к. яєць . . . . 3.40—3.50 „

Тенденція на масло і яйця сильна, на молоко знижкова.

Повідомляємо П.Т. Гостей, що вже від чинена в новім льокалі кімната до снідань. РЕСТОРАН **Д. Дружбяка** Львів, Ринок 40. Поручає смачні снідання, обіди і вечері. Буфет засоблений у добрі перекуски і всякі напитки, краеві і закордонні. — Пиво Окоцімське.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 28. IX. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахоязсарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Кури І. кл., товсті без остріг, щойно від 1.70 кг. вгору 1.05 зол.
Курята І. кл. біло й жовтоніжки щойно від 0.80 кг. вгору 0.85 „
Качки товщені І. кл. щойно від 1.80 кг. вгору 0.85 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймається.

ОПОВІСТКИ.

В неділю 4. жовтня 1936. р. в год. 5. поп. відбудуться у Львові звичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" ім. Тараса Шевченка у власній домівці при вул. Супінського ч. 21. зі звичайним порядком нарад. Коли в назначеній годині не зявиться потрібна кількість членів, Збори відбудуться в год. 5.30. без огляду на число членів. — Старшина.

На Український Город зложив Орест Домбровський, Олика, як збірку 10 зол. і кличе В. Гнатків, Броди, о. Мирослав Горинь, Козлів 3 зол.

На Українських Інвалідів зложив Орест Домбровський, Олика, як збірку 5 зол.

Звичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" ім. Князя Льва на Личакові відбудуться 11. жовтня ц. р. в год. 5. вечором у домівці школи при вул. Крупярській ч. 15 зі звичайним порядком нарад. — Старшина Кружка.

КУПНО - ПРОДАЖА

ЧОТИРНАЦЯТЬДНЕВНА велика дешева продажа ФІРАНОК, кап, брокатів, таблеток crochet на вагу. Фрайліх, Сикстуська 21. 2679 3—?

ГАРНИЙ ДІМ в городчиком перед домом і садом, 3 покої, передпокій, кухня, вже вільні, при трамваю, околиця Листопада продасть „ТРАНСАКЦІЯ" (Ігнат) Львів, Длугоша ч. 1. 2792а 3—5

НАУКА

ШКОЛА ЖІНОЧОГО КРОЮ з правом видавання свідоцтв, проваджена паризьким моделістом Біндером приймає вписи, Оссолінських 12. 2704 9.12

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ 3 кімнати з кухнею. Длугоша 35, І. пов. Комірне 100 зол. 2791

ПОКІЙ фронтовий, комфортовий без меблів, від господаря одній особі або бездітному подружю. Тарновського 43. 2792 2—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПРИЙМЕМО МЕТКИХ КАНДИДАТІВ купецького звання на практику до наших споживчих крамниць. Подати життєпис і запоруку. Письменні зголошення: „Кома". Львів, Б. Гловацького 23. 16/942-2-

АПЛІКАНТ старший потрібний. Зголошення: „Адвокатура" Адмін. „Діла". 2795 1—2

ІНСТРУКТОРКА для гімназистів потрібна. Музикальна на фортепіані має перевагу. ...шенство. Парох. Уряд ... рянн. 2794 1—...

РІЖНІ

ЗА 1 ЗОЛ. переробляє капелюхи жіночі і мужеські: Коперника 26, подвіря.

НАПРАВА вічних пер „Прециза", Андрольського Ринок 24.

АДВОКАТ шукає канцелярії ... або сам буде провадити згідно з ... у Львові або на провінції. Зголошення до 10. жовтня ц. р. в Адміністрації „Діла" під „Спілка". 2775 1—...

ОГОЛОШЕННЯ.

АДВОКАТ
Д-р РОМАН СЕКЕЛА
оборонець в карних і військових справах
ЛЬВІВ,
ВУЛ. ХОРУЩИНИ 16, II. п. Тел. 295...

НЕПРОМАКАЛЬНІ ПЛАЩІ
І. КОНРАД, Львів, Гетьманська 22, тел. 249-53.

РЯТУЄ ВОЛОССЯ
усуває перхоть - запобігає випаді
ДАЄ ГАРНУ буйну зачіску.

ФУТРА дешево і солідно ... Е. Гоцкович — Львів, Домініканська 4.

Вже вийшла з друку нова книжка
АНДРІЙ ЛІСОВСЬКИЙ
СУЧАСНА ДОБА
(ідеольогія „Вістника")
Ціна 0.70 зол
Можна набути у книгарнях.

Шукаєте праці? --
Певно найдете її, якщо дасьте оголошення до нашого щоденника.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.